

U IME NARODA

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudije Svetlane Vujanović, kao predsjednika vijeća, sudija Seke Piletić i Milivoja Katnića, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Maje Tošić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Miljana Tošića, zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st. 1. Krivičnog zakonika (Kz-a), rješavajući o žalbi branioca optuženog, advokata Stanka Jelića, izjavljene protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 20/2009 od 23.2.2010.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.6.2010.godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog Miljana Tošića, i potvrđuje presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 20/2009 od 23.2.2010.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 20/2009 od 23.2.2010. godine, optuženi Milijan Tošić, oglašen je krivim za izvršenje krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz-a, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 22.11.2009.godine pa do 17.12.2009.godine.

Prvostepeni sud je obavezao optuženog da plati stvarne troškove krivičnog postupka u iznosu od 525,00 eura kao i troškove sudskog paušala kao posebnog dijela troškova krivičnog postupka u iznosu od 50,00 eura.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog advokat iz Bijelog Polja Stanko Jelić zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376. st. 1. tač. 11. Zkp, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku, ili je preinači i optuženom umjesto kazne zatvora izrekne uslovnu osudu.

Državni tužilac CG u aktu Klž br. 212/10 od 7.5.2010.godine predlaže da se žalba branioca optuženog Tošić Miljana izjavljena protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks br. 20/09 od 24.2.2010.godine, odbije kao neosnovana.

Apelacioni sud CG je razmotrio izjavljenu žalbu, kao i sve spise ovog krivičnog predmeta te ispitao prvostepenu presudu u granicama propisanim odredbom čl. 388. st. 1. tač. 1. Zkp-a, pa je, iz razloga koji slijede, odlučio kao u izreci ove presude.

Neosnovano se prije svega žalbom branioca optuženog Miljana Tošića prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 376. st. 1. tač. 11. Zkp-a, (mada se u obrazloženju žalbe dalje i detaljnije ne navodi u čemu se sastoji ova bitna povreda odredaba krivičnog postupka i gdje se ona nalazi odnosno da li je sud počinio u postupku donošenja pobijane presude, ili pak u samoj presudi), a ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka niti pak neke druge na koje kao drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Kada se u žalbi branioca optuženog navodi da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je optuženi Miljan Tošić policajcima Vujičić Milanu i Ostojić Milovanu dao 10 eura da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrše službene radnje koje bi morali izvršiti, a da je trebao zaključiti da se radilo o grešci i nesporazumu, jer optuženi nije imao namjeru da daje poklon u pravcu kako je to prvostepeni sud utvrdio već je sasvim slučajno sa mobilnim telefonom izvadio iz džepa i jednu novčanicu od 10 eura, u žalbi se u stvari prvostepena presuda u tom dijelu pobija zbog pogrešno utvrdjenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrdjenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrdjenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega optuženi je mijenjao svoju odbranu tokom postupka, a prilikom prvog saslušanja pred ovlašćenim policijskim službenicima on je u suštini priznao izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret. Optuženi je kasnije to priznanje opovrgao odnosno izmijenio u pravcu tvrdnje da se radilo o nesporazumu, a ne o namjeri da podmiti službena lica. I po nalaženju ovoga suda izjava koju je optuženi dao pred policijskim službenicima je istinita, jer detaljno opisuje kako se događaj desio i kako je reagovao u situaciji kada je saznao da će mu policijski službenici napisati prekršajnu prijavu. Iskaz koji je optuženi dao pred policijskim službenicima u potpunosti je potvrđen iskazom svjedoka Ostojić Milovana i Vujičić Milana kao i sadržinom potvrde o privremeno oduzetim predmetima. Iz iskaza ovih svjedoka jasno se vidi da je optuženi još u telefonskom razgovoru koji je vodio putem mobilnog telefona odlučio da policijskim službenicima ponudi novac da mu ne bi pisali prijavu, a nakon čega je, a po završenom telefonskom razgovoru, tu svoju odluku i realizovao kada je iznad kontrolne table službenog vozila policije stavio novčanicu od 10 eura koju je prethodno izvadio iz

džepa objašnjavajući svoj gest policajcima navodnom željom da ih časti za kafu dodajući da mu ne pišu prekršaju prijavu.

Kod ovakvog stanja stvari navodi iz žalbe branioca optuženog, a koji su u suštini u istom pravcu su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je radnje optuženog ocijenio kao krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz, pa ni Krivični zakonik nije povrijeđen na štetu optuženog i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Što se tiče odluke o izrečenoj kazni zatvora ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice koje utiču da kazna bude manja ili veća, a to je da je na strani optuženog kao olakšavajuće okolnosti utvrdio da se radi o mladom čovjeku do sada neosudjivanom, ocu dvoje maloljetne djece koje izdržava, a otežavajućih okolnosti nije bilo. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja i po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno utvrdjene olakšavajuće okolnosti ocijenio kao osobito olakšavajuće i pravilno primijenio odredbe čl. 45. i 46. Kz kada je ublažio kaznu ispod zakonom određenog minimuma i izrekao mu 4 mjeseca zatvora. Medjutit, dalje ublažavanje kazne zatvora ili pak izricanje uslovne osude, a imajući u vidu stepen krivične odgovornosti optuženog koji se ogleda kroz izvršenje krivičnog djela sa direktnim umišljajem, ne bi ostvarilo svrhu kažnjavanja predviđenu čl. 32. Kz, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. Kz.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl. 396. Zkp, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE

Zapisničar
Maja Tošić, s.r.

Predsjednik vijeća-sudija
Svellana Vujanović, s.r.